

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **R. D.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2016, č. j. DSH/4026/16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 10. 2017, č. j. 17 A 72/2016 – 30, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení nadepsaného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2016, č. j. DSH/4026/16 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Stod, odboru správního a dopravního ze dne 4. 3. 2016, č. j. 2532/16/OSD, jímž byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) v souvislosti s porušením § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 6000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 7 měsíců a úhrada nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel navrhuje, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek, což odůvodňuje tím, že v případě nepřiznání odkladného účinku jeho osobě hrozí nenapravitelná újma. Touto újmou je v případě stěžovatele ztráta zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění, kdy pro stěžovatele je mobilita nezbytná pro výkon práce. Mobilitu pro soukromé účely je sice stěžovatel schopen zajistit využitím prostředků hromadné dopravy, ovšem těmito prostředky již není schopen substituovat mobilitu při výkonu své pracovní činnosti dle pracovní smlouvy. Stěžovatel je majitelem a jednatelem společnosti CARVELL spol. s r. o. se sídlem ve Kdyni. Z důvodu

nedostatku řidičů v daném regionu je nucen vykonávat pozici řidiče sám, aby zabezpečil svou rodinu. Vzhledem k uvedenému má stěžovatel za to, že by nepřiznáním odkladného účinku utrpěl nepoměrně větší újmu, nežli by mohla vzniknout jiným osobám. Je také toho názoru, že odkladný účinek neohrožuje závažným způsobem veřejný zájem, navíc když on sám je bezúhonnou nezávadnou osobou. Závěrem na podporu svého návrhu stěžovatel poukazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76 a ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 – 80.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[5] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] V posuzovaném případě byly splněny obě uvedené podmínky a Nejvyšší správní soud tak shledal návrh důvodným. Z odůvodnění návrhu stěžovatelem vyplývá, že ztráta řidičského oprávnění by mu znemožnila vykonávat jeho povolání. Jedná se tedy o intenzivní a reálnou újmu. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Odebrání řidičského oprávnění stěžovateli by mohlo představovat pro něj nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily. Pokud jde o druhou podmínku přiznání odkladného účinku, v daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Ani povaha údajného přestupku (překročení rychlosti mimo obec) není taková, že by vytvářela významné obavy, že stěžovatel bude nebezpečný pro provoz. V tomto ohledu však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[7] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí

o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu